

احکام روزه مسافر

۱۵. احکام روزه مسافر

۱. کسی که در ماه رمضان مسافر است، چنانچه نمازش قصر باشد، نباید در سفر روزه بگیرد و اگر نماز را در سفر چهار رکعتی میخواند (مانند مسافری که در مکانی قصد ماندن ده روز را دارد یا مسافرت شغل اوست) واجب است روزه بگیرد.
۲. هرگاه روزه دار بعد از ظهر مسافرت کند، باید روزه خود را نگهدارد، اما اگر پیش از ظهر مسافرت کند در صورتیکه از شب قبل قصد سفر کرده باشد روزه اش باطل است. ولی اگر در روز قصد سفر کرده است، بنابر احتیاط واجب باید روزه بگیرد و پس از ماه رمضان هم آن را قضا کند.
۳. هرگاه مسافر پیش از ظهر وارد وطن شود یا به جایی برسد که قصد ده روز توقف دارد، چنانچه کاری که روزه را باطل می کند انجام نداده باشد باید روزه بگیرد و اگر انجام داده باشد بعداً قضا کند، ولی اگر بعد از ظهر وارد شود نمی تواند روزه بگیرد.
۴. مسافرت در ماه رمضان هر چند برای فرار از روزه باشد جایز است. البته بهتر است به سفر نرود مگر این که سفر برای کار نیکو یا لازمی باشد.

یک نکته در ارتباط با روزه و اعتکاف مسافر

مسافری که تصمیم به اعتکاف دارد؛ اگر قصد اقامت ده روزه کند یا نذر کرده باشد در سفر روزه بگیرد، جایز است در سفر معتکف شود ولی اگر قصد اقامت یا نذر روزه در سفر نکرده باشد، روزه او در سفر صحیح نیست و با عدم صحت روزه، اعتکاف صحیح نیست.

تمرین

۱. اگر روزه دار قدری آب در دهان بگرداند و بی اختیار فرو رود روزه اش باطل می شود؟
۲. کسی که از چند ماه رمضان روزه ی قضا داشته باشد چگونه باید روزه ها را قضا کند؟
۳. دختر نه ساله یی که روزه بر او واجب شده و به دلیل دشواری، روزه اش را افطار کرده، آیا قضا بر او واجب است؟
۴. حکم روزه ی قضای پدر و مادر را توضیح دهید.
۵. اگر شخصی بخواهد قبل از زوال به محل اقامتش برسد ولی در راه به خاطر پیشامد حادثه یی نتواند در زمان معین به مقصد برسد، آیا روزه ی او اشکال دارد؟
۶. آیا مسافرت عمدی در ماه رمضان به قصد افطار و فرار از روزه جایز است؟